Ч. 16. Неділя 2 лютого (20) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа нового міністерства. — З делеґациї. — Заграничнa праса про експозе бар. Еренталя. — Становище Росиї на Балканї.

Справа нового міністерства, як називають міністерство працї, становить все спірну точку і предмет живої дискусиї в пресї. Neue fr. Presse у вчерашнім вечірнім числї підносить, що так важна справа загальної політики, як отворене нового міністерства з виділенєм значного числа справ з істнуючих міністертв, не може бути полагоджена поза парляментом. Парлямент не може бути поставлений перед довершеним фактом, тим більше, що на чолї нового міністерства має станути один з найпристрастнїйших членів партиї християньско-суспільної; та обставина тим більше приказує осторожність. — Праґска часопись Union приносить поголоску з кругів посольської палати, після котрої буде утворене тілько міністерство руху, котре крім зелїзниць обійме почту, телеґраф, телефони, будову доріг і т. д. Натомість буде утворене ще міністерство суспільної політики. — Die Zeit заявляє, що всякі поголоски о подробицях орґанїзациї міністерства працї суть передчасні, бо справа єсть доперва в приготовляючім положеню і можна говорити лише о предложенях, а не о ухвалах.

В комісиї справ заграничних австрийскої делеґациї промавляв в дальшій дискусиї дел. др. Бернрайтер. Бесїдник потверджує, що отсе по раз перший не було в exposé мін. справ заграничних згадки про потрійний союз, а то мабуть тому, що він надає цїлий напрямок нашої політики, а через те й нема що над ним розводити ся. В справі взаємин з Італїєю підносить змаганя керманичів заграничної політики обох держав, які старали ся о привернене добрих відносин, але попри те слїд би доказати Італії не лише словом але й дїлом, що ми анї на волос не уступимо зі сфери наших інтересів над Адриятиком. При кінци своїх виводів заявив ся др. Бернрайтер за тим, щоб до дипльоматичної служби покликувати також людий з родин купецких і промислових. Дел. Вуковіч заявляє, що потрійний союз втратив богато на популярности, в чім провинила ся головно Нїмеччина через експроприяцийну полїтику в Познанщинї та ворожу Австриї діяльність на Балканї. Крім того обговорював він ще відносини Австриї до Італїї а при кінци хорватску квестию на Угорщинї. Відтак забрав голос дел. др. Ґломбіньский, який виказував, що австрийскій політиці „консолїдациї мирвого розвитку" грозить велика небезпечність з боку експанзивности гакатистичних елементів в Нїмеччинї. На поли економічнім стали Пруси небезпечним конкурентом для Австриї на Балканї і Левантї, звідки єї майже виперто. Европейска рівновага після росийско-японьскої війни пересунула ся на користь Нїмеччини, а то скріпило експанзивні змаганя пруські у внутрі і на вні. Гакатистичні тенденциї означувано давно офіцияльними кругами в Прусах як недопустимі, тепер же дістають они санкцию навіть з боку кн. Більова. Задушевною мрією пруских політиків є переміна Австро-Угорщини на нїмецкий край граничний, через те союз з Нїмеччиною не дає запоруки европейского мира. Австро угорска заграничнa політика повинна в виду сего дбати о змінене і союза Австриї з державами західними, як Франция й Анґлія. Крім того домагає ся бесїдник більшої охорони прав австрийских горожан за границею а особливо в Нїмеччинї, де они, особливо як належать до польскої нациї, здані на самоволю пруської адміністрациї.

Буджетова комісия палати послів радила дальше над етатом ради міністрів. П. Ельверт відпер атаки на нїмецкого міністра-краяна Пешку та вказав на те, що міністер-краян з огляду на своє специяльне становище оборони національних інтересів має більшу свободу в

16)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

— Чи не чудесно? — спитав Гольмс, сидячи при каві.

— Щасте, що ще й нас не взяли за злочинців та не арештували.

— Без сумніву. Я й тепер ще не ручу за нашу безпечність. Джонс міг би легко дістати нового нападу енерґії.

В сій хвили потягнув хтось сильно за дзвінок від дому а зараз потім вчули ми, як наша господиня, пані Гудзон, почало голосно викрикувати і ганьбити.

— Направду, Гольмс, — сказав я, встаючи, — менї здає ся, що они ідуть нас арештувати.

— Ні, так зле ще не єсть. То лиш моє помічне войско: добровольцї з Пекарскої улицї.

Коли він ще так говорив, дав ся почути скорий тупіт босих ніг по ступенях сходів, крики тонких голосів і до комнати впало кількайцять брудних, обдертих хлопців з улицї. Не без певного рода дисципліни уставились они в ряди з лицями повними ожиданя. Один з них, що був трохи більший і старший від прочих, виступив з такою міною сьміливого і більше себе сьвідомого, що аж сьміх брав дивити ся на того пуцьвірка.

— Я дістав, пане, ваше повідомлене та й зараз зібрав хлопців. Видатки на карти їзди як звичайно.

— Добре, Віґінс — сказав Гольмс і виймив з кишенї пару срібняків.

— На будуче можуть они тобі давати знати а ти менї. Не потребуєте нападати на дім. Але сим разом добре, що всї послухаєте, що і як маєте робити. Маєте вишукати, де поділа ся парова лодка звана „Аврора", котрої властитель називає ся Мардокей Смайс. Она чорна з двома червоними смугами а комин на нїй чорний з білим паском довкола. Один з вас, хлопцї, мусить лишити ся коло причалї Мардокея Смайса напроти Мільбанк, щоби видїти, чи лодка верне. Ви другі підете долї рікою і перешукаєте добре оба береги. Скоро щось довідаєте ся, дасте менї знати. Зрозуміли все добре?

— Зрозуміли — відповів Віґінс.

— А що до заплати — як звичайно — та й ґвінея тому хлопцеви, що відшукає лодку. Тут маєте за один день наперед. А тепер виносїть ся. — Він дав кождому по шілїнґу і они побігли сходами на долину. За хвилинку побачили ми їх, як они вже бігли по улици.

— Скоро лодка ще не затонула, то они єї знайдуть — сказав Гольмс, вставши від стола і закуривши люльку. Они влїзуть всюди, де можна щось побачити або почути, а нам треба лиш заждати. Аж коли відкриємо або „Аврору" або Мардокея Смайса, можемо взяти ся до дальшого слїдства.

— Отсе, що лишило ся, те буде для Тобіго. — Лягайте тепер спати, Гольмсе?

— Ні, я не спячий. Я маю дивну вдачу. Не пригадую собі, щоби я колись при роботі утомив ся; лиш коли нїчого не роблю, то сили мене зовсїм опускають. Подумаю ще при люльцї о тім дивнім дїлї, яке завдячую моїй красній клїєнтці. Менї здає ся, що розвязка нашої задачі то дитиняча забавка. Мужчини з деревляними ногами то прецї не так звичайні, а того другого чоловіка уважаю за вповні одинокого в своїм роді.

— Знов той якийсь другий чоловік!

— О, перед вами не буду робити тайни з єго особи. Впрочім ви й самі повинні були вже давно здогадати ся. Лиш пригадайте собі добре всї подрібности. Слїди від малесеньких ніг, пальцї, котрі не стискав нїколи чобіт, босі ноги, деревляна палиця з камінною ручкою, незвичайна зручність, малі затроєні колючки. Що з того всего дасть ся придумати?

— Якпись дикун? — сказав я на то. — Може якийсь з тих Гіндів, що були товаришами Джонатана Смоля.

— Ледви — сказав він. Коли я побачив тото якесь чужестороннє оружиє, то й сам готов був спершу так гадати; але тота дивна форма слїдів поучила мене инакше. Межи жителями індийского півострова є, що правда, малі люди, але нїякий з них не полишив би по собі таких слїдів. Правдивий Гінду має довгі, вузкі ноги. У магометан, що носять сандали, відстає великий палець зовсїм від других, бо туди переходить звичайно ремінець від сандалів. А

своїм поведеню, ніж міністри фахові. Бесідник не зовсім годить ся зі словами бар. Бека про політичну діяльність урядників. Правительство може домагати ся, щоби урядники зовсім обєктивно і безсторонно урядували, але поза урядом треба урядникам полишити свобідно виконувати горожаньскі права, признані основними законами. — Предсідатель п. Кіярі заявляє, що президия комісиї збере ся на осібну нараду для обговореня способу, як на будуче споряджувати справоздання з комісиї. — П. Еленбоґен вносить резолюцию в справі поліпшеня платні і авансу членів ц. к. бюра кореспонденцийного. — На тім ранїшне засїдане перерване.

На пополудневім засїданю п. Диямaнд відповідав на виводи бар. Бека про участь урядників в політицї; дальше обговорював зближене між польскими консерватистами і людовцями та заявив, що буде голосувати против того роздїлу буджету, що стоїть на порядку нарад. По контроверсиї між социяльними демократами, котрі домагають ся, щоби бар. Бек був присутний на нарадах комісиї, та мінїстром Абрагамовичем, котрий заявив, що має поручене від бар. Бека, щоби брати участь в дискусиї та зреферувати премієрови еї зміст, п. Ґломбіньский полємізував з п. Диямандом та боронив становища Кола польского.

Париский Temps обговорюючи експозе бар. Еренталя, заявляє, що викликало оно велике заінтересоване з огляду на проґраму будови зелїзниць на Балканї. Вже може недалекий час, коли австро-угорскі поїзди будуть їздити з Солуня до Відня. — Часопись „Русь“ каже, що нова зелїзниця на Балканї забезпечить Австро-Угорщинї політичні користи, натомість відотне раз на все Сербію від Чорногори. — Доси Туреччина противила ся того рода концесиї і на підставі тихого порозуміня Росия заключила договор з Австро-Угорщиною; коли тепер Австро-Угорщина потайки одержала концесию від Туреччини, то Росия має розвязані руки.

Москвофільска тзв. демократична партия Чорногори звернула ся була недавно з просьбою до редакциї „Нового Времени“, щоби она вплинула на российску дипльоматию, аби она підперла демократичну партию в Чорногорі в борбі з конституцийними елементами, бо она рівнозначна з борбою против Австро Угорщини. Тілько-ж оборонці самодержавя Микити, які пішли з суплїкою над Неву о поміч против австрийской „інтриґи“, завели ся. „Новое Время“ помістило отсе у відповідь на згадану просьбу довгу передовицю, в якій відкидає просьбу чорногорских прихильників Москви та заявляє, що российска дипльоматия зірвала вже з блудами минулих часів, коли она підпирала і удержувала русофільскі партиї по балканьских державах. Головним принципом теперішної российскої дипльоматиї — єсть стояти зовсім осторонь від внутрішних відносин по балканьских державах. Від сего принципу не відступить российска дипльоматия за ніяку цїну. — Не знати лише, чи виводи „Нового Времени“ справдї відповідають фактичному станови, особливо що Росия нераз скомпромітувала ся, вибираючи собі на балканьских аґентів найтемнїйші індивидуа, чи се може лише тактичний маневр, щоби змилити бачність на дальші российскі інтриґи на Балканї.

Новинки.

Львів, дня 1-го лютого 1908.

— Перенесеня. П. Намістник переніс інжинїра Мечислава Раппе з Ясла до Львова і адюнкта будівництва. Івана Чачковского зі Львова до Ясла. — Галицка дирекция почт і телеграфів перенесла офіцияла почтового Юл. Корнецкого з Дембіци до Рави руской.

— Справи особисті. Преосьв. епископ др. Хомишин не буде удїляти авдиенций від 3 до 10 лютого включно з причини іспитів, які в тім часї будуть відбувати ся в станиславівскім духовній семинариї. — Начальний директор почт і телеграфів Іван Сеферович вернув з Відня і обняв урядоване. — Як доносить „Буковина“, пос. Василько виїхав до Львова на якусь політичну конференцию.

— Огні. В ночи з дня 25 на 26 вибух на стациї зелїзничій в Медици в будинку помешкань зелїзничих в помешканю п. Ф. Н. Займила ся була мабуть від розпалених дверцїв в кафлевій печи скринка з вуглем, а від скринки займив ся й помість та був би огонь обняв і цїле помешкане, якби не дижурний урядник руку, котрий побачив в помешканю незвичайне сьвітло. При помочи робітника стацийного кинув ся він гасити огонь, що єму в короткім часї й удало ся. Згоріла лиш часть помосту і деяка знадоба в помешканю.

— Дрібні вісти. Театр аматорів львівского „Сокола“ відограє завтра 5-актову комедию Карпенка-Карого „Мартин Боруля“. — В Горлицях підчас рісного дощу який там падав дня 28 січня показала ся прекрасна дуга мовби серед літа. — Згублено книжочку галицкої Каси ощадности на 170 К, виставлену на імя Магдалини Стельмахової. — За крадіж 5 сотнарів вугля з мішків призначених для міскої школи ім. сьв. Анни арештовано оногди зарібника Михайла Лесюка. — В Берлинї арештовано робітника іменем Мінор, котрий признав ся, що допустив ся в послїдних часах убийства малих дівчат. Мінор має бути епілептиком — З Ню-Йорку доносять, що там настали нагло так сильні морози, що доходять до 20 степенїв. Вчера було кілька случаїв замерзаня.

† Померли: О. Николай Димитриевич, греко-православний капелян войсковий і довголїтний адміністратор львівскої православної парохії в 68-ім роцї житя. — Матильда Шехтльова, вдовиця по професорі ґімназияльнім, маґір директора львівскої полїциї, померла у Львові в 75 роцї житя. — Стефанія Петруска, вдовиця по б. п. Октаві Петруськім, заступнику маршалка краєвого, померла у Львові в 82 роцї житя. — Йосиф Боосс, емерит. директор взірц. школи у Львові і довголїтний почтмайстер в Жовтанцях помер також.

— Справа Васіньского-Снеґуцкого прибирає несподївано значно більші розміри, як то можна було припускати. Ледви що судия слїдчий міг був переслухати всїх арештованих спільників ватаги Васіньского, як вже наступили дальші арештованя, котрим ще не видко кінця. У Львові арештовано вчера двигаря Антона Міруцкого, котрий займає ся перевоженем річий, відтак дозорця дому Василя Кілїяна і его жінку. Міруцкий признав ся вже, що належав до ватаги Васіньского і єсть виновником крадежі в трафіцї Зайдена в будинку Скарбківскім, де вкрадено лиш самою готівкою 24.000 К. Дальше доказано єму, що він разом з Косом, Ґотвальдом і Васіньским брав участь у вломі до банку в Станиславові. У Львові помагали Міруцкому згаданий повисше Кілїян, дозорець дому при ул. Краківскій і его жінка.

знов тоті малі ключки можна лиш одиноким способом вистрілити, а то видути крізь якусь рурку. Отже де нам шукати нашого дикуна?

— В полудневій Америцї — предложив я. Він витягнув руку і здоймив грубу книжку з полички.

— То перший том народознавства, який лише що появив ся і уважає ся за найновійшу повагу. — Щож тут стоїть? — Андамани, громада островів, 340 миль на північ від Суматри, положені в Бенґальскім заливі. — Гм! Гм! — Вохке підсонє, коралеві лави, пажори, Порт Блер, арештантскі бараки, остров Ритленд, бавовняні ліси. — Ага, ось і єсть. — Жителів Андаманів уважає найбільша часть антропольоґів за найменшу расу людий на нашій земли. Они бувають пересїчно чотиря стопи високі, але єсть богато дорослих, що бувають значно менші; єсть то дике, люте і завзяте племя; але они й уміють бути щирими приятелями для того, хто раз позискає їх довірє. — Запамятайте собі то, Ватзоне, а тепер слухайте дальше: „Они з природи страшно погані, мають дуже неправильно збудовані голови, маленькі сьвітячі очи, викривлене лице. Та й їх ноги і руки суть дивно малі. Они такі зухвалі і уперті, що всї заходи британьских урядників, щоби їх бодай трошки позискати для себе, не удали ся. Для залоги розбитих кораблїв були они здавен-давна пострахом, бо тих, що перебули катастрофу, убивають своїми камінними палицями, розбиваючи їм голови або застрілюють їх затроєними стрілами. Таку різню обходять они тоді звичайно як людоїди великим пиром“. — Хороший то і любий народець, Ватзоне! Що? Як би той злодюга міг був так робити, як би єму хотїло ся, то цїла істория була би ще страшнїйша. Я гадаю, що так, як тепер дїло стоїть, Джонатан Смоль дав би не знати що за то, колиб не взяв був его до помочи.

— Звідкиж він прийшов до такого мерзенного товариша?

— Того я не знаю. Але що Смоль приходить з Андаманів, то чей не дивниця, що сей островянин з ним прийшов. Та бо ви, Ватзоне, виглядаєте так, як би вже вмирали з утоми. Лягайте на софу а я буду вас присипляти.

Він взяв до рук свою скрипку і підчас коли я вигідно витягнув ся, зачав він з тиха приґравати якусь задумчиву мельодию — без сумніву власної видумки, бо він мав незвичайний дар фантазувати. Зразу видів я ще его худощаві руки, его статочне лице і смичок, що сував ся то в гору то в долину; відтак здавало ся менї, що уношу ся на легоньких филях тонів, аж наконець зайшов я до краю мрій, де любе личко Мариї Морстан на мене споглядало.

9. Ненаручна застоя.

Аж пізно по полудни пробудив ся я відсьвіжений і покріплений на ново. Шерльок Гольмс сидів все ще на тім самім місци; але поклав скрипку на бік а взяв ся до якоїсь книжки. Коли я рушив ся, він подивив ся; він був чогось понурий і неспокійний.

— Алеж то ви твердо спали — сказав він — я вже побоював ся, що наші голоси вас збудять

— Я того не чув. Чи наспіли які нові вісти?

— На жаль нї. Я сподївав ся о сїй порі вже чогось певного а тепер дуже розчарував ся. Віґінс був якраз тут, щоби дати знати. Він каже, що з лодки не можна й слїду знайти. Мене гніває тога перешкода тим більше, що кожда година єсть великої ваги.

— А я не міг би нічого помочи? Я собі добре випочив і готов до всякого нічного підприємства.

— Нї, нам непозістає нічого як лиш чекати. Колиб ми вийшли з дому, могла би в нашій неприсутности наспіти вість і настало би опізнене. Робіть, що хочете, а я мушу лишити ся на вартї.

— Коли так, то я пішов би до Кембервіль в гостину до панї Цецилії Форестр. Она просила вчера о то.

— Панї Форестр? — спитав Гольмс з многозначим усьміхом.

— Ну, розуміє ся, що також і до панни Морстан. Обі дами були дуже цікаві, що дальше стало ся.

— Лиш не розповідайте їм богато — сказав Гольмс. — На жінку не можна нїколи спустити ся, — хоч би й на найлїпшу.

Менї не хотїло ся стратити часу на відповідь на сей поганий погляд. — За дві годині буду тут знову — сказав я.

— Дуже добре! Приятної забави. Але коли ідете на тамтой бік ріки, то возьміть і Тобіго з собою. Здаєсь, що нам его вже не буде потреба.

(Дальше буде).

Однак найбільшу сензацию викликало арештоване реставратора на двірци зелізничім в Станиславові Якова Полляка. Був то чоловік з вигляду дуже поважний і статочний, мав в місті великий вплив, жив в дружних відносинах з інспектором міскої поліції в Станиславові, п. Войтасевичем а при всіляких виборах грав неаби яку важну толю. Львівска поліция сконстатувала, що Полляк стояв в звязи з межинародною ватагою Васіньского, до котрої належав також якийсь Дреслер і Гайнцлер, перебуваючий через якийсь час в Америці. Перед кількома місяцями одержала львівска поліция безіменне повідомлене з Америки, що оба тоті небезпечні вломники виїхали до Галичини. Можна припускати, що они стоять в звязи з доконаними і наміреними в послідних часах часах крадежами у Львові. Доконано крадежі у купця Ґріцмана при ул. Ваговій а намірена була крадіж у Полтурака при ул. Ваговій і замах на вірменьске заведене заставниче. До Станиславова виїхав комісар поліциї Лукомский, котрий від самого початку веде дуже ревно цілу справу. Підчас ревізиї не знайдено у Полляка ані готівки ані цінних паперів, бо здає ся, що він був вже повідомлений о ревізиї. Знайдено однак сліди єго зносин з вломниками Дреслером і Гайнцлером, котрі між иншими вкрали перед двома роками з каси уряду податкового на Угорщині звиш пів міліона корон.

Сконстатовано також що Полляк удержував дорогої зносини з женщинами. В спілці з Бернардом Раппапортом вів Полляк донедавна підприємство будови зелізниць і достави шутру. Фірма тота збанкротувала а Раппапорта засуджено за легкодушну криду на 2 місяці арешту, підчас коли Полляк позістав і дальше підприємцем зелізничим. Він був також в слідстві під закидом участи в крадежі в уряді податковім в Борщеві доконаної перед двома роками і крадежі 160.000 кор. на шкоду Французова в Тернополи.

У Полляка знайдено лист від вломника Ізаака Гайнцлера, писаний з Ню-Йорку перед виїздом до Галичини і припускають, що Гайнцлер перебуває у Львові, де зі своїми товаришами допустив ся крадежі у Ґріцмана. У того Гайнцлера сконфіскувала свого часу поліция в Ню-Йорку із вкрадених на Угорщині гроший 150.000 кор. готівкою і 400.000 корон цінними паперами а він сам якось викрутив ся і втік назад до Галичини. В кругах поліцийних здогадують ся, що згадані вломники приїхали до Львова ще й в тій цїли, щоби тут в якийсь спосіб боронити і ратувати Васіньского, що лежить в їх інтересї.

— **Загадочний напад.** Про сензацийний напад в цїли рабунку, нагадуючий дуже недавну подібну подію в Дрездні, доносять з Подґуржа під Краковом. Вчера рано о 9 год. вийшов з філії австро-угорского банку возьний банковий Едвард Ямрозік, котрий вже 25 літ служить при банку, разом зі своїм помічником Валентием Ліхотою, котрий ніс торбу до збираня гроший, інкасувати гроші. В Подґуржу Ямрозік, хотячи борше заінкасувати гроші, післав Ліхоту до купця Ціммершпіца а сам пішов до инших купців. Ліхота розповідає, що коли вийшов від Ціммершпіца, якийсь молодий чоловік, стоячи в брамі дому ч. 22 при Кальварийскій улици, кивнув на него рукою. Він пішов, бо часто так бувало, що купці інформували ся у него на дорозі, а коли увійшов до брами, якіеь люди кинули ся на него, заткали єму рот, затягнули до пивниці, зрабували торбу з грішми і втекли. В торбі було 50.000 кор. а то: 30 штук банкнотів по 1000 кор., 100 штук по 50 кор. а прочі були банкноти по 20 і 10 кор. Ліхота вийшовши з пивниці, наробив крику. Дивним дивом напастників ніхто не видів, ані не чув крику. Ліхота переслуханий, каже, що напастники подобали на жидів а особливо один відзначав ся сильною будовою тїла і мав на собі пелерину. Він каже, що напастники хотіли єго задушити і навіть покалічили в руку, однак на шиї не видко було ніяких слідів від душеня, навіть ковнірик від сорочки не був зімятий. Ліхоту і Ямрозіка арештовано.

Нині наспіла в сїй справі слїдуюча вість з Кракова: В експозитурі поліциї в Подґуржу відбуло ся нині дальше переслухане Ямрозіка і Ліхоти в справі рабунку звиш 45.000 кор. (бо така сума показала ся по остаточнім обчисленю). Ліхота описав докладно того напастника, котрий при помочи ще другого мав єго втягнути до сіний а відтак втрутити до пивниці і зрабувати торбу. Жителі дому, де мав стати ся рабунок, зізнали всі згідно, що не чули ні найменшого крику або якогось голосу бійки, а діти, що бавили ся на подвірю, не виділи також, щоби в сінех щось діяло ся; за то виділи Ліхоту, як виходив з пивниці без торби. Лікарі орекли, що скалїченя на руці Ліхоти суть лиш легким здертєм наскірня і не походять від ножа.

— **Арештованих за крадїж дорогоцінностий** шансоністку Нанетту Мігалеску і єї любчика Люпаску, котрі перед кількома місяцями обікрали ювілера в Берлинї а котрих прихоплено в Чернівцях, відставлено оногди з Черновець до львівского суду карного. Позаяк тота дібрана пара допустила ся значних крадежий також у Львові і Відни, то розправа судова відбуде ся перед львівским судом присяжних а відтак відставлять їх до Берлина. Мігалеску, як ми то свого часу доносили, вкрала у одного з берлиньских ювілерів перловий нашийник вартости 24.000 марок. По приарештованю єї в Чернівцях она деякі перли проликнула а більшу часть з них разом з иншими дорогоцінностями вкривала при собі.

Господарство, промисл і торговля.

ЦІНА ЗБІЖА у ЛЬВОВІ

дня 31 січня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	12·—
Жито	11·50	до	11·70
Овес	6·70	до	6·90
Ячмінь пашний	7·20	до	7·40
Ячмінь броварний	7.80	до	8·40
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·50	до	10·50
Вика	6·80	до	7·20
Бобик	7·—	до	7·20
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	8·20	до	8·40
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	85·—	до	100·—
Конюшина біла	40·—	до	55·—
Конюшина шведска	80·—	до	90·—
Тимотка	32·—	до	38·—

Телеграми.

Краків 1 лютого. Як зачувати, поліция викрила особу, котрій Ліхота по попереденім порозуміню віддав торбу з грішми в пивници дому ч. 22 при ул. Кальварийскій. По відданю Ліхота пішов просто звідтам на поліцию. Коли уйшов кусень дороги, вийшов з пивниці той спільник і сховав десь гроші. Ті, що то виділи, кажуть, що він мав на голові якусь стару шапку возьного банкового. Спільник той був вже раз караний за крадїж. Поліция поки що держить єго назвиско в тайнї. Мабуть удасть ся відзискали всі гроші.

Монахів 1 лютого. З Риму доносять до до „Bayer. Kur.", що проф. Ебергардови в Штрасбурзї відобрано титул прaлата з причини єго послідної критики папскої енциклїки против модерністів.

Берлин 1 лютого. Арештовано одного з урядників фабрики Круппа — за шпигуньство. Він видав модель пушки італіяньскому правительству.

Букарешт 1 лютого. Палата послів ухвалила закон, після котрого рільники, що потерпіли підчас послідних розрухів аграрних, мають дістати 15 міліонів левів відшкодованя.

Ню Йорк 1 лютого. Ґубернатор Юс (Hughes), котрий імовірно буде кандидувати на президента Сполучених Держав, виголосив вчера бесіду, в котрій заявив, що прилучає ся вповні до борби Рузвельта з надужитями і продайностию.

Ню-Йорк 1 лютого. Президент Рузвельт видав відозву до конґресу, в котрій займає ся законодавством трустовим і зарядженями против корупциї в сьвіті торговельнім. Президент виступає против гри на біржи, котра веде до многих нещасть і єсть вельми неморальна, як кожда гра, та против кучецкої господарки товариства Standard Oil Company і декотрих товариств зелізничих.

НАДІСЛАНЕ.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під оплаткою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).